

30

ලොකික ජීවිතය පිළිබඳ ඉස්ලාමීය දැක්ම

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

“නුහුලාට මහපොලාව වසග කළේ ඔහු ය. එහෙයින් එහි සියලු දිසාවෙන්හි ගෙන් කරනු. ඔහු විසින් සම්පාදනය කළ දැකින් අනුහට කරනු. ඔහු වෙත ය, නුහුලා ආපසු නැගෙවුවනු ලබන්නේ.” (67 අල් මූල්ක් : 15)

ලොකික ජීවිතය පිළිබඳ පැහැදිලි දක්මක් මුස්ලිම්වරයු ලබා තිබීම අත්‍ය-වශ්‍යය. එය ඔහුට මෙලොව ජීවිතය විධිමත් කර පරලොව ජීවිතයෙහි විමුක්තිය කෙරෙහි මං පාදයි. සැමවිට ම මෙලොව ජීවිතය පිළිබඳ වැරදි අවබෝධ තිබීම මුස්ලිම්වරයුගේ ජීවන අරමුණට බාධාවක් බවට පත් වේ.

ලොකික ජීවිතය පිළිබඳ සාමාන්‍යයෙන් මිනිසුන් තුළ දක්නට ලැබෙන විවිධාකාර වූ දාජ්වීකෙන්න පාදක කොටගෙන ම ඔවුන්ගේ ක්‍රියාකාරකම ද පවතී. “මෙලොව සහමුලින් ම අතහැර ජීවත් විය යුතු සි, විමුක්තියට මාර්ගය එය ම වේ.” යැයි මත පළ කරන්නේ ද සිටිති. නො එසේ නම් මෙලොව ජීවිතය අපට ලැබේ ඇති භාග්‍යයකි. එය නැවත හිමි වන්නේ නැත. එබැවින් ලද අවස්ථාව අප සහමුලින් ම භුත්ති විදිය යුතු ය. එබැවින් එය උදාසීන කිරීම හෝ එයින් මිදි ජීවත් වීම අනුවත් ක්‍රියාවක් යැයි අදහස් කරන්නේ ද සිටිති.

ඉස්ලාම් මේ අදහස් දෙක අතර මැදි වූ මධ්‍යස්ථා අදහසක් ඉදිරිපත් කරයි. එනම් ලොකික ජීවිතය අත්හැරීම හෝ එයට ගිපු වීම ද නොකළ යුතු සි. තව ද මෙලොව ජීවිතය පරලොව ජීවිතය යැයි වෙන් කර බැලීම ද නොකළ යුතු ය. පරලොව ජීවිතය විමුක්තිය ම ඔහුගේ මූලික ඉලක්කය ව්‍යව ද මෙලොව ජීවිතය දියුණු කිරීම සඳහා ඉපැයීමට ද එය බාධා නොකරයි. තවත් ආකාරයකින් එය ඉබාදත්‍යන් ලෙස සළකයි.

එබැවින් ලොකික ජීවිතය සඳහා කිරීම ද ඒ සඳහා තම දැනුම මෙහෙයවා ගොවිතැන, විද්‍යාත්මක දේ, අත්කම් ආදිය සෞයා ගැනීම වැනි උත්සාහයන්හි නිරත වී, ඉපයිම යහපත් සේවයක් වේ. එය මිනිසා මත පැවරණු මහා වගකීම තුනෙන් එකක් වන “ඉමාරත්” යන සේවයෙහි එක් අංගයකි. “මෙලොව මූස්ලිම්වරයකුට ලොකික ජීවිතය අතහැර ජ්වත් විය නොහැකි ය. එලස ජ්වත් වීම ද නොකළ යුතු ය.” යන්න ද මෙමගින් ගෙනහැර දක්වයි.

මෙ සඳහා නඩු තුමාණන්ගේ කාලයේ සිදු වූ පහත සිදුවීම නිදුසුනක් ලෙස දැක්වය හැකි ය. ලොකික ජීවිතයෙන් ද එහි ආස්ථාදයන්ගෙන් ද සහමුලින් ම මිදී සම්පූර්ණයෙන් ම තමා නැමුදුම් කටයුතුවල පමණක් යොදවන බවට සහාබාවරු තිබෙනෙක් අදහස් කළහ. “රාත්‍රි කාලයේ මම අඛණ්ඩ වසිටගෙන නැමුදුම් කිරීමට අදහස් කරමි” යනුවෙන් පලමුවැන්නා ද “ජීවිත කාලය පුරා මම උපවාසයේ යෙදෙන්නට යන්නෙම්” යැයි දෙවැන්නා ද තම බේරිදගෙන් ඇත් වී ජ්වත් වන බවට තෙවැන්නා ද පවසන විට නඩු සල්ලල්ලාභු අලෙයිහි වසල්ලම් තුමාණන් “මබ අතර අල්ලාහ්ට ඉතා බියෙන් ජ්වත් වන මා රාත්‍රියේ නිදා ගනීම්; නැමුදුම් කරම්; සූත්‍රනත් වූ උපවාසය රකිම්; නොරක ද සිටීම්; විවාහක ජීවිතයේ ද නිරත වෙම්. (බුහාරි) යැයි උපදෙස් ද “තම මග පෙන්වීම උදාසීන කරන්නන් මා අතර කෙනකු නොවේ.” යයි තර්ජනය කිරීම නඩු තුමාණන් පෙන්වූ ආදර්ශයට මහගු සාධකයකි. තව ද ලොකික ජීවිතයේ තාපසයක ලෙස ජ්වත් වීම කෙරෙහි අවවාද කර “පැවිදි ජීවිතයක් ඉස්ලාමයේ තැත” (අහ්මද්) යැයි පැවසුවේ ය.

මෙලොව ජීවිතය පිළිබඳ අල් කුර්ඝානයේ උපදෙස් පැහැදිලි ව හා පරිපූරණ ව අවබෝධ කර ගැනීම මගින් මෙලොව ජීවිතය හා පරලොව ජීවිතය අතර සමානත්වයක් ඇති කර ගත හැකි ය.

අල් කුර්ඝානයේ සමහර වැකි දෙස බලන විට මෙලොව ජීවිතය අල්ප මාත්‍රයකි. රටටිලි හා මායාවන් පරලොව ජීවිතය පාඨ කර දමයි. මෙලොව ජීවිතය පරීක්ෂාවක් සඳහා ය, යන අදහස අපට ලැබේ. නිදුසුන් ලෙස,

“මෙලොව ජීවිතයෙහි කෙළිසෙල්ලමත් විනෝදයත් මිසෘනත් කිසිවක් නැත. සැබැවින් ම (අල්ලාහ් කෙරෙහි) ඩිය බැතිමත් අයට පරෝලව ඉතා නොද ය. (මෙය) නුඩිලා වටහා නොගන්නෙහි ද?” (6 අල් අන්ජාම් : 32)

“වස්තුව ද දරුවන් ද මෙලොව ජීවිතයේ අලංකාරයන් ය. සදාකල් පවතින යහකම් නුඩිගේ රඛිගේ(පරමාධිපති) එල විපාකයන්ගෙන් ඉතා නොද ය.” (18 අල් කන්ග්‍රු : 46)

“නුඩිලාගේ වස්තු ද නුඩිලාගේ දරුවන් ද පරීක්ෂාවකි. අගනා තිළිණ ඇත්තේ අල්ලාහ් වෙත ය.” (64 අත්තහාඩුන් : 15)

තවත් සමහර වැකි දෙස බලන විට මෙලොව ජීවිතය වටිනා බව හා ලේඛය මිනිසාට වසර කර දී ඇති බවත් එබැවින් එයින් වැළකීම නොකළ යුතු ය, යන අදහසක් ගෙන දෙයි. නිදුසුනක් ලෙස,

“නුමිලාට මහ පොලොව වසර කළේ ඔහු ය. එහෙයින් එහි සියලු දිසාවන්හි ගමන් කරනු; ඔහු විසින් සම්පාදනය කළ දැයින් අනුහව කරනු; ඔහු වෙත ය, නුමිලා ආපසු නැගිවවනු ලබන්නේ.” (67 අල් මූල්ක් : 15)

“නුමිලා ගමනෙහි යෙදෙන දිනයේ දී ද නුමිලා තවාතැන් ගන්නා දිනයේ දී ද එය සැහැල්පු යැයි නුමිලා දකින නිවසේ ද ඔහු (අල්ලාහ්) සතුන්ගේ සම මගින් නුමිලාට ඇති කළේ ය. එසේ ම ඔවුන්ගේ සිතිදු ලෝම මගින් ද ඔවුන්ගේ කෙදිවලින් ද තව ද ඔවුන්ගේ කෙස්වලින් ද ඇඳුම් පැලදුම් සහ (ගෙදර මොර) බඩු භාණ්ඩ ද වික කළකට පරිහරණය සඳහා ඇති කළේ ය.” (16 අන් නඟ්ල් : 80)

මෙම වැකි දෙක මගින් අප පැහැදිලි එක් නිගමනයකට එළඹිය යුතු ය. එනම් පරලොව ස්ථාවර ආස්වාද ජනක ජීවිතය සමඟ මෙලොව ජීවිතය සසඳන කළ මෙලොව ජීවිතය අල්පමාතු ය. එහෙත් පරලොව ජීවිත ජයග්‍රහණයේ මං පෙන ලෙස මෙලොව ජීවිතය දෙස බලන කළ මෙලොව ජීවිතය නිසිලෙස මෙහෙයුම මගින් ම පරලොව විමුක්තිය ලබා ගත හැකි වේ. මෙය නිෂ්ප්‍රහ කිරීමෙන් හෝ පැවිදි වීමෙන් පරලොව ජය ලබා ගත නොහැකි බැවින් මෙලොව ජීවිතයේ අති වැදගත් බව වටහා ගත හැකි ය.

මෙලොව ජීවිතය පිළිබඳ ඉතා නිවැරදි වැටහිමක් ලබා දීම සඳහා අල් කුර්ඩානය මගින් ලබා දෙන මෙම ප්‍රාර්ථනාව අපට සහාය වේ.

“ඔවුන් අතරින් තවත් පිරිසක් අපගේ රඛ (පරමාධිපති) මෙලොව දිත් අපට ප්‍රශ්නය දේ දෙන්න, පරලොවදින් අපට ප්‍රශ්නය දේ දෙන්න, තව ද අප නිරයේ ගින්නෙන් මුදවා ගනු මැනවයි,” (2 අල් බකරා : 201) ඉල්ලන්නේ ද මිනිසුන් අතර සිටිති.

මිනිසුන් අතර සැම විට ම කොට්ඨාස දෙකක් දක්නට ලැබේ. ඔවුන් අතර එක් කොට්ඨාසයකගේ, සමස්ත අවධානය ම මෙලොව මත පවතියි, මෙලොව ප්‍රයෝගනායන් ද එහි ආස්වාද ද හිමි කර ගැනීමෙහි ලා ඔවුහු උද්යෝගයෙන් සිටිති. මොවුන්ගේ ප්‍රාර්ථනා ද සැම විට ම මෙලොව ආස්වාද හා සැප සම්පත් ලබා ගැනීම ම අරමුණ කරගෙන වේ. ඔවුහු “අපගේ දෙවියනි! අපහැ සියලු සම්පත් මෙලොව ද ලබා දෙනු මැනි! යනුවෙන් ම ප්‍රාර්ථනා කරති. මිනිසුන් අතර මෙම පිරිස එදා මෙන් ම අද ද ලොව දක්නට ලැබේ. ඔවුන්ගේ මූල් ඉලක්කය ම මෙලොව වේ. මෙලොව සැප සම්පත් ලබා ගැනීම ද අස්වාදයක් ලබා ගැනීම ද කෙරෙහි සැප ම ඔවුන්ගේ අවධානය යොමු වේ. අල්ලාහ්ගේ න් ප්‍රාර්ථනා කරන විට ද ඔවුහු මෙලොව සැප ම ඉල්ලා සිටිති. අල්ලාහ්ට මොවුන්ගේ කොටස මෙලොව දී ම ලබා දිය හැකි ය. එහෙත් පරලොවහි ද මොවුන් කිසි දු හාග්‍රයක් හිමි කර ගන්නේ නැත.” යැයි පවසයි.

මිනිසුන් අතර සිටින අනෙක් කොට්ඨාසය මෙලොව ජීවිතය පිළිබඳ පුළුල් අරමුණක් ද විහිදි ගිය මනසක් ද, පැහැදිලි බැල්මක් ද ලැබ සිටිති. මොවුන් මෙලොව ජීවිතයේ යහපත අපේක්ෂා කළ ද පරලොව ද එහි වරප්‍රසාද ද අමතක නොකරති. ඔවුහු සැමවිට ම අල්ලාහ්ගේන් දෙලොව යහපත ම ඉල්ලා සිටිති.

ඒබැවින් මූස්ලිම්වරයකුට මෙලොව පරලොව යන ජීවිත දෙක ම වැදගත් ය. ඒබැවින් ඒ දෙක ම සිහි තබා ගෙන කටයුතු කළ යුතු ය.

අල් කුරානය මෙලොව ජීවිතය පමණක් පරමාර්ථය කර ගත් අය හෙළා දකිනි. පරලොව ජීවිතය ද සම්බන්ධ කර බලන්නේ කුරානය මගින් ප්‍රංශසා ලබති. මෙම වර්ග දෙක හැර පරලොව පමණක් අපේක්ෂා කර තපස්හාවය ප්‍රිය කරන කොට්ඨාස අල්ලාහ් ප්‍රිය නොකළේ ය. එලස ජීවත් වීම ද ප්‍රායෝගික නොවේ.

ඒබැවින් මෙලොව ජීවිතය පිළිබඳ ඉතා නිවැරදි ඉස්ලාමිය දැක්ම පිළිබඳ පැහැදි, පරලොව ජීවිතයෙන් නිදහස ලැබේම සඳහා වූ එක ම මග පෙන්වීම ලෙස මෙලොව ජීවිතය පවත්වා ගෙන දෙලොව ජයග්‍රහණය ලැබේමට අල්ලාහ් අපට කරුණාව දක්වත්වා!

පාඩමේ අනුළත් වැදුගත් අරුබ් වචන

الْعِبَادَةُ الْخِلَافَةُ الْعِمَارَةُ

අන්තරාසය

1. මෙලොව ජීවිතය පිළිබඳ මූස්ලිම්වරයකුගේ අරමුණ කෙසේ විය යුතු ද?
2. මෙලොව සම්පත් පිළිබඳ අල් කුරානයේ දැක්ම තරජුමතුල් කුරානය පරිඹිලනය කර සායා ලියන්න.
3. මෙලොව ජීවිතය හා පරලොව ජීවිතය පිළිබඳ මූස්ලිම්වරයක අල්ලාහ්ගේන් ප්‍රාර්ථනා කළ යුත්තේ කෙසේ ද?